

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Traxlerovou v právní věci

žalobkyně: [redacted], narozená dne [redacted],
bytem [redacted], [redacted],

proti
žalovanému: [redacted], narozený dne [redacted],
bytem [redacted], [redacted],

o výživné pro neprovdanou matku,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** přispívat na výživu žalobkyně částkou 700 Kč měsíčně vždy k poslednímu dni v měsíci počínaje dnem 11. 4. 2020 po dobu 2 let.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Návrhem doručeným soudu dne 8. 1. 2020 se žalobkyně po žalovaném domáhá stanovení výživného na její osobu ve výši 700 Kč a dále příspěvku na dětskou výbavičku ve výši 5 000 Kč. V návrhu dále uvádí, že s žalovaným žila a v té době přišla do jiného stavu, když ke dni podání žaloby je v 20. týdnu těhotenství. Žalovaný odjel zpět domů v říjnu 2019 a dosud jí nepřispěl žádnou finanční částkou. Žalobkyni je známo, že žalovaný má na [redacted] už [redacted] vyživovací povinnosti ke svým dětem a momentálně je bez práce. Termín porodu je plánován na [redacted]. Žalobkyně je ochotna přistoupit na splátkový kalendář. Při jednání soudu pak žalobkyně doplnila svoji žalobu tak, že požaduje příspěvek na její výživu po dobu 2 let počínaje rozhodnutím

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Míčková

zdejšího soudu a pokud jde o částku 5 000 Kč na dětskou výbavičku, pak ohledně tohoto nároku vzala žalobkyně z důvodu důkazní nouze žalobu částečně zpět.

2. Žalovaný se ve věci nevyjádřil.
3. Po provedeném dokazování soud ve věci rozhodl dne 26. 2. 2021 rozsudkem č.j. 16 C 7/2020 - 41 tak, že v části, v níž se žalobkyně po žalovaném domáhala částky 5 000 Kč jako nákladů na pořízení dětské výbavičky z důvodu částečného zpětvzetí, řízení zastavil. Současně žalovanému uložil přispívat na výživu žalobkyně částkou 700 Kč měsíčně vždy k poslednímu dni v měsíci počínaje právní mocí tohoto rozsudku po dobu 2 let. Současně soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.
4. K odvolání opatrovníka žalovaného Krajský soud v Českých Budějovicích svým rozhodnutím ze dne 23. 6. 2021 č.j. 5 Co 618/2021 – 59 zrušil shora uvedený rozsudek zdejšího soudu a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Odvolací soud zejména považoval za předčasné závěr zdejšího soudu o pravděpodobném otcovství žalovaného a současně nebyly dostatečně zjištěny vyživovací schopnosti a možnosti žalovaného a jeho majetkové poměry. V neposlední řadě pak nebyla správně stanovena v souladu se zákonem doba, po kterou lze přiznat výživné. Současně se v mezidobí podařilo doručit přímo žalovanému, proto nebylo potřeba nadále jednat s ním prostřednictvím ustanoveného opatrovníka. Při jednání odvolacího soudu dne 23. 6. 2021 pak žalobkyně změnila žalobu tak, že nadále požaduje výživné od narození [REDAKCE], tj. od [REDAKCE] po dobu 2 let. Zdejší soud pak změnou žaloby připustil usnesením ze dne 5. 10. 2021 č.j. 16 C 7/2020 - 67.

5. Po provedeném dokazování zjistil soud následující skutkový stav:

Z těhotenského průkazu žalobkyně byl zjištěn předpokládaný termín porodu dne [REDAKCE]. Ohledně svých majetkových poměrů při účastnickém výslechu žalobkyně vypověděla, že pobírá mateřskou ve výši 9 880 Kč, přídavky na děti ve výši 2 500 Kč, příspěvek na živobytí ve výši 4 419 Kč a příspěvek na bydlení, když dohromady všechny tyto dávky dosahují částky 20 390 Kč. Současně výše příspěvku byla doložena poštovními poukázkami. Ohledně výdajů vyšel soud z výpovědi žalobkyně, kdy největší položkou je nájemné ve výši 14 000 Kč a výdaje nezletilou [REDAKCE]. Dále vypověděla, že žalobkyni s financemi pomáhá její matka, která někdy nakoupí oblečení nebo jí dá nějaké peníze. Žalobkyně žije sama s dětmi, a to ve věku [REDAKCE] let a nejmladšímu dítěti je tedy [REDAKCE] rok. Žalobkyně nemá žádný jiný majetek. Z rodného listu nezletilé [REDAKCE] pak vyplývá, že tato se narodila žalobkyni dne [REDAKCE]. Otec v rodném listě není uveden. Při jednání před odvolacím soudem pak žalobkyně vypověděla, že s žalovaným bydlela na ubytovně, když v té době pracoval pro společnost [REDAKCE], patřící panu [REDAKCE]. Rovněž potvrdila, že spolu s žalovaným začali intimně žít od března roku [REDAKCE], když byla žalobkyně v 8. měsíci těhotenství, on odjel na [REDAKCE]. Po tu dobu se prakticky každý den intimně stýkali, a to v době, kdy žalobkyně otěhotněla, tedy začátkem léta. Dále žalobkyně vypověděla, že je jí známo, že žalovaný má [REDAKCE] děti, dosud nezletilé, které jsou v péči své matky, popřípadě v péči babičky. Dále potvrdila, že žalovaný v minulosti pracoval jako pomocný dělník, také pracoval v Rakousku, u [REDAKCE] pak vydělával kolem [REDAKCE] Kč/hod. Následně bylo u zdejšího soudu k návrhu žalobkyně zahájeno řízení o určení otcovství, kdy prostřednictvím dožádaného soudu na [REDAKCE] byl žalovaný vyslechnut. Ze zápisu o výslechu před Okresním soudem v [REDAKCE] ze dne 18. 6. 2021 bylo zjištěno, že žalovaný uznal otcovství vůči nezletilé [REDAKCE]. Ohledně majetkových poměrů žalovaného nebylo dále ničeho zjištěno. Soud z živnostenského rejstříku zjistil, že v tomto rejstříku je zapsán subjekt [REDAKCE], osoba podnikající na základě živnostenského oprávnění, zejména ve stavebnictví. Soud učinil dotaz na tuto osobu ohledně zaměstnávání a případného výdělku žalovaným, na tuto žádost nebylo reagováno.

6. Podle ustanovení § 920 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o.z.), není-li matka dítěte provdána za otce dítěte, poskytne jí otec dítěte výživu po dobu 2 let od narození

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Míčková

dítěte a přispěje jí v přiměřeném rozsahu na úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem. Povinnost k úhradě nákladů spojených s těhotenstvím a porodem vznikne muži, jehož otcovství je pravděpodobné i v případě, že se dítě nenarodí živé.

7. Podle ustanovení § 920 odst. 2 o.z. soud může na návrh těhotné ženy uložit muži, jehož otcovství je pravděpodobné, aby částku potřebnou na výživu a příspěvek na úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem poskytl předem.
8. Soud opětovně posoudil nárok žalobkyně podle shora citovaného ustanovení a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. V době druhého rozhodování soudu lze konstatovat, že otcovství žalovaného k nezletilé ■■■■ je pravděpodobné, neboť dosud o něm sice nebylo pravomocně rozhodnuto zdejším soudem, avšak řízení u zdejšího soudu již bylo zahájeno a je vedeno pod sp. zn. ■■■■. Současně soud vyšel z protokolu u dožádaného ■■■■ soudu, jak popsáno shora, kde žalovaný otcovství uznal.
9. V daném případě se žalobkyně jako neprovdaná těhotná žena nejprve domáhala vůči žalovanému jako pravděpodobnému otci dítěte výživného. Žalobkyně podala žalobu v době, kdy byla těhotná, jak vyplývá z jejího těhotenského průkazu. Následně žalobkyně v průběhu řízení změnila žalobu, jak popsáno shora, když nadále požaduje výživné pro svojí osobu od data narození dcery. Soudu je pak z úřední činnosti známo, jak popsáno shora, že otcovství vůči nezletilé ■■■■ nebylo dosud pravomocně určeno, proti předchozímu rozhodování soudu již žalovaný své otcovství minimálně do protokolu uznal. Skutečnost, že otcovství žalovaného nebylo dosud postaveno na jisto, však nemůže mít vliv na žalobou uplatňovaný nárok, neboť není rozumný důvod pro to, aby matka dítěte, k němuž otcovství nebylo dosud určeno, byla jakkoliv znevýhodněna vůči matce dítěte, u něhož je otec znám. Zákon tuto specifickou situaci těhotné ženy zohledňuje pouze tak, že umožňuje, aby soud na základě žaloby těhotné ženy uložil pravděpodobnému otci, aby příslušné částky poskytl předem (§ 920 odst. 2), avšak těhotná žena má vůči pravděpodobnému otci dítěte, za kterého není provdána, všechna práva vymezená v odst. 1 shora citovaného § 920, tedy i právo na výživu pro sebe, když tento nárok je předmětem tohoto řízení. Skutečnost, že otcovství není v daném případě postaveno na jisto, plně odůvodňuje stanovení nižších částek na výživu než v případě matek dítěte, v jejichž případě je otcovství právně určeno, avšak neznamená nepřiznání takového nároku vůbec. Základním předpokladem pro přiznání výživy je těhotenství ženy, která není provdána za pravděpodobného otce dítěte a existence muže, jehož otcovství se jeví pravděpodobným. Doba poskytování výživného pro těhotnou ženu není v zákoně výslovně stanovena, nicméně výkladem lze dospět k závěru, že se analogicky jedná o stejnou dobu, po jakou smí požadovat výživné matka dítěte po otci dítěte. Žaloba musí být podána těhotnou ženou nejpozději do porodu, není rozhodné, kdy bude soud o právu na výživném rozhodovat. V daném případě soud vyšel ze zjištění, že žalobkyně je matkou ■■■■ dosud nezletilých dětí, žije v nájemném bytě, kde platí nájemné ve výši 14 000 Kč a jejím jediným příjmem jsou dávky státní sociální podpory v celkové výši 20 390 Kč, která však zahrnuje i přídatky na její děti ve výši 2 500 Kč. Při svém výsledku matka uvedla, že nejvyšší náklady vedle nájemného představují náklady právě pro nejmladší dítě, jehož pravděpodobným otcem je tedy žalovaný. Je tedy nepochybné, že rodinné a majetkové poměry žalobkyně odůvodňují přiznání výživného pro její osobu vůči žalovanému. Pokud jde o majetkové poměry žalovaného a jeho možnosti a schopnosti, pak žalovaný zůstal v řízení zcela nečinným, avšak za takové situace nelze učinit závěr o nedůvodnosti žaloby. Důkazní břemeno nemůže být ani za této situace přenášeno na žalobkyni, která nepochybně má rovněž omezené možnosti jakkoliv tyto majetkové poměry prokázat. Soud tedy vyšel z toho, že v řízení nebylo prokázáno, že by žalovaný byl práceneschopný, lze pouze přihlídnout k tomu, že má další vyživovací povinnosti k nezletilým dětem na ■■■■. Z výpovědi žalobkyně navíc vyplynulo, že dle jejích informací žalovaný pracoval v minulosti v Rakousku, popř. v Německu, lze tedy předpokládat, že příjmy ze zaměstnání má, současně soud s ohledem na rozhodnutí odvolacího soudu kontaktoval zaměstnavatele, kterého žalobkyně uvedla jako potenciálního zaměstnavatele žalovaného, avšak ten na výzvu nereagoval. Soud tedy na tomto důkazu nadále již

netrval také vzhledem k tomu, že pravděpodobně žalovaný u něj již zaměstnán není. Ohledně výše požadované částky soud přihlédl k tomu, že žalobkyně požaduje částku 700 Kč měsíčně, tedy částku nikoliv nadhodnocenou, proto je soud i nadále přesvědčen, že je na místě žalobě vyhovět, když současně soud přihlédl k tomu, že žalovaný o dítě ani o matku nejeví zájem a ani nyní ani v minulosti jim na výživu nijak nepřispíval. Soud tedy s ohledem na shora citované ustanovení § 920 o.z. žalobě v plném rozsahu vyhověl, když současně v souladu s tímto ustanovením stanovil dobu, po kterou povinnost žalovaného trvá, tedy do doby, kdy nezletilá ■■■■■ dosáhne věku 2 let.

10.O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy jinak procesně úspěšné žalobkyni žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

České Budějovice 9. února 2022

Mgr. Jana Traxlerová, v. r.
samosoudkyně